

FE 80: Liksom en hyrdinne

Liksom en herdinna (1789-1790)

Liksom en hyrdinne, høytidskledd,
ved kilden en junidag
trår Ulla, vår nymf, dens frodige bredd
med blomster av alle slag.
Og har man kløver, hegg og syren,
hvem trenger da den edleste sten?
Vår Ulla binder seg en krans
og svinger i nymfenes dans -

Og sådan på Floras blomsterfest
fikk Ulla sin skjønne skrud
for turen med Mollberg - karslig med hest,
som sanselig sommerbrud.
Til Første Torpet utenfor by'n
der egnen er for guder et syn!
Brunsvikens bølger kruset slo
som pulsslag i drømmer og blod.

De kom i sin vogn ved middagstid
i Jupiters tordenbrak,
og den fikk seg le som var likvid
hos kro-mutter, raus og rak.
Fra Dandryd kirke hørtes et spill
og livet løp dit sansene vil
med dans på bord og granbars-gulv,
med list og med lam, og med ulv -

Nå gikk de små begre hastig rundt
og Mollberg han falt av stol'n,
mens nymfen fant beg'ret heller grunt,
hun sølte det ut på kjo'l'n;
hun slo i bordet, krevde sin rett,
rev av seg kjole, krans og korsett!
Og mor på torpet uten krus,
lot herskapet borge sin rus!

På grønnskimret eng går hesten gul
og brisker sin man mot sky
så tauverk og skjæker, kjerre og hjul
er fristende nær å fly!
I hølydt brunst med prustende knegg
fordrives stillhet, fluer og klegg,
men Ulla er en kullseilt fru
og snorker med Mollberg ennu.

Ulla er invitert på landtur av Mollberg, og alt er i utgangspunktet skjønt og grønt, dette er hyrdediktning... Men Bellman nøyer seg typisk nok ikke bare med det...

Antall svenske vers: 7

© Freddie Langrind

